

तत्पर्यायः । शिखण्डकः २ । इत्यमरः । २ । ६ ।
६६ । शिखाण्डकः ३ शिखण्डः ४ । इति तट्टीका ।
(यथा, रघुः १२ । १ ।

“कौशिकेन स किल क्षितीश्वरो
राममध्वरविघातशान्तये ।

काकपक्षधरमेव याचित-
स्तेजसां हि न वयः समीक्ष्यते” ॥

काकपदः, पुं, (बन्धस्य काकपदवदाकारवत्त्वात्
काकपद इव आक्षतिरस्यस्य ।) रतिबन्धविशेषः
तस्य लक्षणम् । यथा,—
“पादौ द्वौ स्तन्ययुग्मस्यौ क्षिप्त्वा लिङ्गं भगे क्षु ।
कामयेत् कामुर्को कामी बन्धः काकपदो मतः” ॥
इति रतिमञ्जरी ॥

काकपर्णी, स्त्री, (काक इव कृष्णं पर्णं यस्याः । गौरा-
दित्वात् ङीष् ।) मुद्रपर्णी । इति भावप्रकाशः ॥
“मुद्रपर्णी हिमा रूक्षा तिल्ला खादुश्च शुक्ला ।
चक्षुषा क्षतशोषणी ग्राहिणी त्वरदाहनुत् ।
दोषत्रयहरी लब्धौ ग्रहणशोऽतिसारजित्” ॥
इति च भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमभागे ॥

काकपीलुः, पुं, (काकप्रियः पीलुः ।) काकतिन्दुकः ।
काकतुण्डः । श्वेतगुग्गुला इति राजनिर्घण्टः । (पर्या-
योऽस्य यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ भागे ।
“श्वेता रक्तोक्षटा प्रोक्ता क्षणाध्यापि सा स्मृता ।
रक्ता सा काकचिषी स्यात् काकानन्ती च रक्षिका ।
काकादनी ककापीलुः सा स्मृता काकवल्लरी” ॥
विशेषविवरणस्य च गुग्गुलाशब्दे ज्ञेयम् ॥)

काकपीलुकः, पुं, (काकपीलु + संज्ञायां कन् ।)
काकतिन्दुकवृक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । ३६ ।
माकड़ाकेन्दु इति भाषा ॥

काकपुच्छः, पुं, (काकस्य पुच्छ इव पुच्छा यस्य ।)
कोकिलः । इति शब्दरत्नावली ॥

काकपुष्टः, पुं, (काकेन पुष्टः । कोकिल्या हि निजाण्ड-
स्फोटनाशक्ततया काकाण्डं तन्नीडात् निक्षिप्य
तत्र स्वकीयाण्डं स्थापयित्वा काकद्वारा खापत्य-
पोषणात् अस्य तथात्वम् ।) कोकिलः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

काकपुष्पं, स्त्री, (काकवत् कृष्णं पुष्पमस्य ।) गन्ध-
पर्णम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

काकफलः, पुं, (काकप्रियं फलमस्य ।) निम्बवृक्षः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (निम्बशब्देऽस्य गुणादयो
ज्ञातव्याः ॥)

काकक्षिः, पुं, (काकेभ्यो देवो बलिर्ब्रह्मादिकम् ।)
काकसम्पदानकादिकादि । तद्दानविधिर्यथा ।

“यमद्वारावस्थितनानादिदेशीयवायसेभ्यो नमः
इति पादादिभिर्भस्मै प्राथयेत् ।

“ॐ काक त्वं यमद्वारोऽसि मृदाश्च बलिमुत्तमम् ।
यमलोकगतं प्रेतं त्वमाप्यायितुमर्हसि ॥

“ॐ काकाय काकपुष्पाय वायसाय महात्मने ।
अत्र पिण्डं प्रयच्छामि कथ्यतां धर्मराजनि” ॥

इति पूरकपिण्डदानान्तं हज्यायुधः ॥ * ॥
बलिर्वैश्वदेवान्तर्गततद्विधिर्यथा,—

“रेन्द्रवाक्यवायसाः सोमा वै नैर्हतास्तथा ।

वायसाः प्रतिगृह्णन्तु भूमौ पिण्डं मयापितम्” ॥

“ॐ काकेभ्यो नमः । इति दद्यात् तदुपरि अङ्गिः
सिञ्चेत् । इत्याङ्गिकाचारतत्त्वम् ॥ * ॥

गयायां तद्विधिर्यथा,—

“बलिः काकशिखाशुचः काकभोक्ष्यमोक्षदः” ।
इति श्रीवायुपुराणे श्वेतवाराहकल्पे गयामा-
हात्म्ये ४ अध्यायः ॥ तत्र तृतीयदिनकाले काक-
बलिदानं यथा,—

“ततः काकबलिं क्षिप्त्वा पुनः स्नानं समाचरेत् ।
रेन्द्रवाक्यवायसा यस्या वै नैर्हतास्तथा ॥

वायसाः प्रतिगृह्णन्तु भूमौ पिण्डं मयापितम्” ॥
इति श्रीवायुपुराणे ७ अध्यायः ॥

काकभाखी, स्त्री, (काकस्य मुखोद्भवसकारणस्य
ईषज्जलस्य भाखी क्षुद्रभाखीमिव । तत्फलमज-
योनं मुखात् ईषज्जलक्षरणात् यस्यास्तथात्वम् ।)
महाकण्डः । इति राजनिर्घण्टः ॥

काकभीरुः, पुं, (काकात् भीरुर्भयपीलः ।) पेचकः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

काकमङ्गुः, पुं, (काक इव कृष्णो मङ्गुर्जलचरपक्षि-
विशेषः) दाह्यपक्षी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (दा-
उकपाखी इति भाषा ॥ यथा, महाभारते १३ ।
दानधर्म्ये संसारचक्रकथने १११ । १२२ ।

“एतं हत्वा तु दुर्लभं काकमङ्गुः प्रजायते” ॥
काकमर्दः, पुं, (काकं मृदातीति । काक + मृद +
अण् ।) महाकालवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

काकमर्दकः, पुं, (काकमर्द + संज्ञायां कन् ।) महा-
कालवृक्षः । इति रत्नमाला । माकाल इति भाषा ॥

काकमाचिका, स्त्री, (काकमाचो + माचिके कन् ।)
काकमाचीवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥

काकमाची, स्त्री, (काकान् मन्थते चार्णयति फल-
दानेनेति । मचि + अण् + गौरादित्वात् ङीष्
एषोदरादित्वात् न जोषः ।) क्षुद्रवृक्षविशेषः ।
गुडकामाह इति भाषा । तत्पर्यायः । वायसी २ ।

इत्यमरः । २ । ४ । १५१ ॥ भाङ्गमाची ३ वाय-
साङ्गा ४ सर्व्वतिल्ला ५ वज्रफला ६ कटफला ७
रसायनी ८ गच्छफला ९ काकमाता १० खादु-
पाका ११ सुन्दरी १२ तिल्लिका १३ वज्रतिल्ला
१४ । अस्या गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । उष्ण-
त्वम् । कफशूलार्शः शोथदोषकुटुकाण्डनाशित्वम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ त्रिदोषशमताकारित्वम् ।
रुच्यत्वम् । रसायनत्वम् । गतिश्रोतव्यम् । नायु-
ष्यात्वम् । हृद्यत्वम् । भेदकत्वम् । इति राज-
वल्लभः ॥ (तथाच भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ भागे ॥

“काकमाची त्रिदोषघ्नी क्षिग्धोष्णास्त्रशुकरा ॥
तिल्ला रसायनी शोथकुटुकाण्डनाशिनो” ॥

कटुर्नेत्रहिता हिक्काच्छर्दिहृद्गोमनाशिनो” ॥
काकमाता, स्त्री, (काकस्य मातेव पोषिका । काकस्य
तत्फलप्रियत्वात् ।) काकमाची । इति राजनि-
र्घण्टः ॥ (काकमाचीशब्दे पर्यायगुणादिकं द्रष्टव्यं ।)

काकमुद्रा, स्त्री, (काकेन ईषज्जलेन मुद्रं गच्छतीति ।
काकमुद्र + गम् + ड + टाप् ।) मुद्रपर्णीवृक्षः ।
इत्यमरः । २ । ४ । ११३ ॥ मुगायी इति भाषा ॥

(६.स्थाः पर्यायो यथा,—

“मुद्रपर्णी काकपर्णी सुख्यपर्णीत्येका सहा ।
काकमुद्रा च सा प्रोक्ता तथा मार्जारगन्धिका” ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥ गुणा-
दयोऽस्या मुद्रपर्णीशब्दे ज्ञेयाः ॥)

काकयवः, पुं, (काकभीषज्जलं यत्र तादृशो यव इव
नीरसत्वात्, यदा काकवन्निर्गुणो यवः ।) तण्डुल-
शून्यधान्यम् । आगडा इति भाषा ॥

“यथा फलाः वृक्षतिलाः यथा चर्ममया मृगाः ।
तथैव पाण्डवाः सर्व्वे यथा काकयवा इव” ॥ इति
महाभारते सभापर्व ॥ तथा पञ्चतन्त्रे २ । ६५ ।

“यथा काकयवाः प्रोक्ता यथारण्यभवास्तिलाः ।
नाममात्रा न सिद्धौ हि धनहीनास्तथा नराः” ॥)

काकबहा, स्त्री, (काक इव रोहति मूलमन्यतया
वृक्षाद्यवल्ग्वनेन जायते इति । काक + बह +
कः । काकवत् परपुष्टतयास्तथात्वम् । यदा
काकपुटीशात् रोहति उत्पद्यते वृक्षोपरीत्यर्थः
क्षतरव तत् संज्ञायास्तथायते ।) वन्दावृक्षः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

काककः, पुं, (कु कुक्षितं करोतीति । कु + क्त +
उकः । कोः कादेशः ।) स्त्रीजितः । उलूकः ।
दम्भः । दिगम्बरभीषकनिर्घनेषु चि । इति हेम-
चन्द्रः ॥

काकलं, स्त्री, (ईषत्वणो यस्मात् । कोः कादेशः ।)
कण्ठमणिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (पीवाण्डोमत-
देशः । इति सुभुतः । टुंठि इति भाषा ॥)

काकलः, पुं, (का इत्याकारः कलो यस्य ।) प्रोक्ष-
काकः । इति शब्दरत्नावली ॥

काकलकः, पुं, (काकलं ततः कम् पुंस्त्वम् ।)
कण्ठमणिः । इति हेमचन्द्रः ॥

काकलिः, स्त्री, (कल् + इन् कलिः । कु ईषत् कलिः ।
कोः कादेशः ।) सुखमधुरास्फुटजनिः । इत्य-
मरटीकायां भरतः ॥ (“कोकिलक कलिज्जित-
कुलम्” । इति श्रुत्युपयोगः ॥)

काकली, स्त्री, (काकलि + क्तिङ्काशान्त्वात् वा
ङीप् ।) सुखमधुरास्फुटजनिः । इत्यमरः । १ ।
७ । २ ॥ (यथा, गतगविन्दे । १ । ४ । ११ ।

“उन्मीलन् मधुगन्धलुब्धमधुपञ्चधूतचूताङ्गुर-
क्रीडत्कोकिलकाकलीकलकलैरङ्गीकृत्यंजवराः ।
नीयन्ते पथिकैः कथं कथमपि भ्यानावधानक्ष-
प्राप्तप्राणसमासमागमरसोत्साहैरमी वासराः” ॥

काकलीमाता, स्त्री, (काकलीव सृता हाक्ता ।)
माताप्रभेदः । किञ्चिद् इति ख्याता । तत्प-
र्यायः । जम्बूका २ फलोत्तमा ३ लघुमाता ४
निर्वीजा ५ सृजता ६ रसाधिका ७ । तस्या
गुणाः । मधुरत्वम् । स्निग्धत्वम् । रसाजत्वम् ।
रक्षिकारित्वम् । शिशिरत्वम् । श्वासहृत्वा-
नाशित्वम् । जनवर्द्धनत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

काकलीरवः, पुं, (काकली मधुरास्फुटो रवो यस्य ।)
कोकिलः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (सुखमधुरा-
स्फुटज्जनौ तु कर्म्मधारयः ॥)

काकवल्लरी, स्त्री, (काकप्रिया वल्लरी ।) खर्णवल्ली ।